

اوبامه باید با مخزن باروت پاکستان مقابله کند

Le Figaro ۰۴-۰۵-۲۰۰۹

Marie-France Calle - Asie du Sud

پناهندگان منطقه بونر که در یکصد کیلومتری اسلام آباد واقع است در راه ها و دشت ها سرگردانند. پیش رفت اخیر طالبان و دستگاه ضعیف و لرزان حکومت اسلام آباد مربوطین حکومت امریکا را تا سطح بالا پریشان ساخته است.

تهاجم برق آسای طالبان در منطقه بونر در نزدیکی اسلام آباد پایتخت پاکستان زنگ های خطر را به صدا در آورد و سوال پیچیده و ناگهانی ایرا در نزد بلندترین رهبران اداره امریکا ایجاد نمود: " اگر پاکستان مثل ایران در دست اسلامیست ها بیفتد اولین دولت مذهبی دارای سلاح

اتومی (théocratie nucléaire) در جهان خواهد بود.

بعضی متخصصین منطقه در واشینگتن هنوز هم وقوع چنین چیزی را بعید میدانند ولی نشانه های پریشانی که هفته گذشته نزد بلندترین رهبران حکومت امریکا احساس شد و سوالاتی که در کنفرانس مطبوعاتی شام چارشنبه نماینده "ان بی سی" (NBC) چک تود (Chuck Todd) از اوبامه نمود نمایانگر چنین حالت است. با اینکه اوبامه در جواب چنین گفت: " از بابت سلاح اتمی پاکستان فعلاً مطمئن است. ولی اضافه نمود که وضع داخلی پاکستان و ضعف حکومت ملکی آن او را زیاد پریشان ساخته است. رهبری و حل آن بزرگترین امتحان و مبارزه را تقاضا دارد، که امریکا در جبهه خارجی خود به آن مواجه است.

اکنون اردوی پاکستان در منطقه به پیشرفت های موفقانه نایل آمده است ولی سوال در این است که آیا اردو خواهد توانست امنیت و استقرار مداوم را در جامعه مرعی دارد و از موقع استفاده نموده به ایالت صوات برود و دامن طالبان را جمع کند. این موضوع در راس مذاکرات روز سه شنبه و چارشنبه رئیس جمهور امریکا در واشینگتن خواهد بود که با آصف علی زرداری رئیس جمهور پاکستان و حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان مطرح خواهد کرد.

واشینگتن پوست می نویسد: " در مجلس فوق العاده ایکه به نسبت حالت بحران منطقه، رئیس جمهور امریکا دوشنبه قبل با لوی درستیز قوای نظامی آنکشور مایک ملن (Mike Mullen) که تازه از پاکستان برگشته بود، و وزیر دفاع ملی امریکا رابرت گیتز (Robert Gates) و نماینده خاص رئیس جمهور برای جنوب آسیا ریچارد هولبروک (Richard Holbrooke) داشت نظر اهل مجلس چنین بود که امریکا باید بحران پاکستان را در روشنی انقلاب ۱۹۷۹ ایران بررسی نماید. دو تن از این سه نفر اعضای برجسته اداره قبلی قصر سفید بوده اند.

دیوید اگناتوس (David Ignatius) ژورنالیست لوپوست (Le Post) حالت موجوده پاکستان را با تعجب به حالت زمان مقایسه میکند که رئیس جمهور کارتر (Carter) به آن مواجه شده بود. " چطور میتوان اردو را تشویق نمود که برای از بین بردن شورشیان اسلامیست مجدانه عمل کنند بدون آنکه به دیموکراسی جوان آن کشور صدمه برسد؟ و به این موضوع شرط دیگری افزود میشود، شرط روانی (پسیکولوژیک) که چگونه از قدرت نظامی امریکا استفاده نمود بدون آنکه مردم مسلمان و مغرور این کشور آنرا تردید نمایند.

انتلاف عناصر ناراض:

ادمیرال میولین (Mullen) با شناخت از منطقه و از مشکلات موجود فکر میکند، نباید بر پاکستان فشار وارد شود، چه هر قدر آنها را تحت فشار بگیریم به همان اندازه فاصله خواهند گرفت. باید تصمیم را به دست پاکستان بگذاریم و باید آنها برای از بین بردن طالبان اقدام نمایند نه ما.

مسئولین امریکائی یقین دارند که مسئله بونیر همه عناصر روشنفکر سیاسی و نظامی پاکستان را که تا حال خطر طالبان را ارزیابی نکرده بودند از خواب بیدار کرده است و اکنون روابط مشکوک مقامات دولتی را با طالبان محکوم میکنند. براک اوباما در این کنفرانس گفت: " ما باید پاکستان را به حد کافی کمک نمائیم و متوجه سازیم تا بپذیرند که دشمن مهم آنها هندوستان نیست و خطر حتمی بر آنها از طرف هندی ها نه بلکه خطر اساسی ای که آنها را تهدید میکند افراطیون مذهبی میباشند. تعدادی از متخصصین با آنکه سیاست جدید امریکا را در جنوب آسیا و پاکستان می ستایند اما پیشنهاد می کنند که امریکا باید در سیاست خود در مورد پاکستان بکلی تجدید نظر نماید.

جنرال برنو (Barno) که مدتی را در پاکستان سپری کرده است میگوید: " از یکطرف پاکستانی ها جداً تصور میکنند که امریکائی ها یک همکار متحد همیشگی برای شان نیستند و حضور شان در آنجا صرف برای جنگ با تروریسم است، و از جانب دیگر توافقات اتمی بین امریکا و هندوستان در نزد آنها شک و تردید زیاد بوجود آورده است." او پیشنهاد یک سیاست اقتصادی مثبت دو جانبه را بین امریکا و پاکستان میکند.

متخصص نامی و آگاه نظامی استرالیائی داوید کیلیولن (David Kilcullen) که مدتی مشاور دیوید پتروس (David Petraeus) در عراق بود در اجلاسی مقابل نمایندگان کانگرس چنین گفت: " ما نباید به این قانع و خوش باشیم که بعضاً یکی دو طالب ظالم را در مناطق سرحدی بدست می آوریم، نخیر ما باید به پولیس پاکستان آموزش و امکانات کافی بدهیم تا با شورشیان مقابله جدی کرده بتوانند و از ائتلاف عناصر ناراض در طرف افغانستان و طرف پاکستان جلوگیری نمایند." و می افزاید: " مردم پاکستان باید خود را مصون حس کنند و برای شان امنیت مهیا گردد، امنیتی که به آن باور داشته باشند. در غیر آن دولت پاکستان در طرف شش ماه دیگر از هم خواهد پاشید.